

O POVESTE A DOI

CRAPI DE PESTE 20 KG

Chiar si dupa atatia ani inca sunt emotionat cand merg la pescuit si ma chinui sa dorm in noaptea de dinainte. Trebuie sa recunosc ca sticla de vin ma ajuta un pic, dar chiar si asa, mintea incepe sa lucreze anticipand o mult dorita pauza si o calatorie in Franta.

Intr-un tarziu s-a facut ziua si am sarit bucuros din pat. Aceasta era ziua cea mare – ziua in care imi permiteam in sfarsit sa parasesc fabrica de nada pentru o bine meritata pauza. Totusi, ca sa fiu cinstit, era o altfel de munca pentru ca ii spusese cameramanului meu sa ma insoteasca in Franta pentru a realiza un material pe care sa il adaugam celor existente pe site.

Inainte de asta, a trebuit sa petrec o zi intreaga cu diverse hartii. Stiti cum este, stii ca trebuie sa pleci si iti este foarte greu sa te concentrezi la ceea ce faci. Feribotul venea abia la ora 9:00 seara si asta mi-a permis sa termin toata treaba pe care o aveam de facut. Ma uitam la ceas din minut in minut pentru a ma asigura ca timpul nu zboara prea repede - nu vroiam sa intarzii. Intentionam sa stau la serviciu pana pe la 4:00 sau 5:00 dupa-amiaza, dar pe la 2:00 pur si simplu nu am putut sa mai rezist, le-am cerut scuze oamenilor din echipa si am plecat.

Calatoria

Trecusera noua luni de cand nu imi mai luasem o vacanta mai lunga de 2 zile, asadar nu era de mirare ca eram atat de emotionat. Am intors Land Rover-ul spre sud si am plecat. Pe autostrada M1 se circula bine, dar din pacate nu acelasi lucru s-a intamplat pe M25. Ce bine ca plecasem mai devreme!

Avusesem intentia sa sun la "The Tackle Box" dupa Dartford Crossing, pentru a face cateva cumparaturi de ultim moment inainte de a porni la drum. Ma asteptam sa am timp suficient, dar cu 15 minute inainte de inchidere abia plateam taxa de pod! Am ajuns exact la timp si, din intamplare, am dat peste Simeon Bond de la Free Spirit; imi trimisese unul dintre superbele corturi Greenhouse, pentru a-l testa in aceasta calatorie, dar uitase sa imi trimita panoul frontal anti tantari, asa ca mi l-a dat acum.

Asadar, cu prima misiune indeplinita, am sarit inapoi in masina pentru o calatorie scurta de o ora pana in Dover. Stiam ca o sa ajung mai devreme, dar din fericire totul s-a potrivit la fix si am reusit sa ma urc in feribotul ce urma sa plece. Abia atunci am inceput sa ma linistesc. Intotdeauna mi-e putin teama ca nu o sa pot nici macar sa ies din tara dupa ce am facut pana cu Range Rover-ul lui Bernard Sissons inainte de intrarea in Dover intr-una din calatoriile anterioare.

Traversarea Canalului Manecii a fost o simpla formalitate. Am stat sa mananc si am dat o tura prin duty-free, unde m-am gandit ca ar fi distractiv sa cumpar niste vin din California pentru calatoria mea in Franta (cameramanului meu ii place sa se considere un fin conoscator al vinurilor francezesti). Cat despre mine, nu stiu nimic despre vinuri. Imi place vinul si sunt fericit sa beau Le Plat d'Or, spre disperarea prietenilor mei care se dau cunoscatori de vinuri – sunt deseori mustrat ca ii supar pe altii pentru faptul ca sunt diferit. In mod similar am sigle de culori diferite pe cotoarele lansetelor, si comentariile uzuale sunt "Ahh! Nu sunt la fel." OK, sunt separat, dar chiar sunt evitat pentru ca nu ma inscriu in tiparele normale.

Odata ajuns in Franta am vrut sa conduc vreo ora, sau suficient cat sa ma simt obosit, apoi sa parchez intr-una din zonele pentru odihna, si sa trag un pui de somn.

Scurta vizita la Island Lake

Dupa ce m-am raticit de vreo doua ori, pe la 4:00 dimineata eram la portile lacului Island Lake, unde hotarasem sa ma opresc in drum spre St. Christophe. Trecusem de punctul in care ma simteam obosit si pur si simplu m-am asezat in primul stand pe care l-am vazut. M-am dat jos din pat, mi-am turnat un pahar de whiskey de "bun venit in Franta" si am stat pe marginea patului privind cum se lumineaza. Ajunsesem.

Intr-un tarziu, pe la 6:30 am hotarat ca era mai bine sa pun capul jos vreo cateva ore inainte ca soarele sa ma impiedice sa pot dormi. Mi s-a parut ca abia am inchis ochii, cand am devenit constient de prezenta a ceva, sau a cuiva, care se uita la mine. M-am ridicat repede si am fost intampinat de Mick Hall. Cum s-a intamplat ca drumurile noastre sa nu se intersecteze pana atunci, nu o sa stiu niciodata, asa ca m-am prezentat, iar el mi-a oferit o cana de ceai. Am vorbit despre una-alta, si ne-am dat seama ca avem foarte multe cunostinte comune. Apoi a plecat; ma trezise sa imi spuna ca pleaca in Anglia pentru o bine meritata pauza.

Deja ma trezisem de-a binelea, asa ca m-am hotarat sa arunc o privire in jurul lacului. Erau trei pescari prezenti, si toti dormeau profund asa ca am trecut in liniste pe langa ei. Am vazut cateva bule de aer, care eram sigur ca sunt produse de catre crapi si ca o confirmare, un peste mare s-a ridicat la suprafata si s-a intors pe o parte. Asta era. M-am intors la masina si am luat o lanseta. Mi-am petrecut vara plimbandu-ma pe langa mal cu un set de lansete usoare intr-o pozitie de semi-panda, si acum eram in Franta pregatindu-ma sa fac acelasi lucru.

Soarele ardea cu putere, dar pana la ora aceea imi pregatisem cateva mosmoande. Nu ma asteptasem sa practic acest tip de pescuit, dar bulele facute de crapi langa mal cu siguranta nu aveau nevoie de un cort in imediata vecinatate.

Am parcurs inca trei sferturi din circumferinta lacului pana sa observ inca un loc promitator si am aruncat o montura cu un plumb usor aproape de locul unde vazusem un peste. Nu am putut sa imi dau seama daca reusisem sau nu sa asez montura intr-o zona curata, pentru ca pe substrat era destul de multa vegetatie, dar mi-am dat seama ca nu as putea folosi un plumb mai greu in aceasta situatie.

Am pregatit inca o lanseta, pe care am pus o montura Chod Rig si am aruncat-o aproape de un alt loc in care observasem bule de aer. Pestii au mai continuat sa se hraneasca o perioada, pana cand soarele s-a ridicat pe cer si s-a facut cald. Am hotarat sa strang si sa incerc sa gasesc alt loc. Ambele monturi se agatasera in vegetatia inalta. Inapoi la masa de lucru. Mi-am petrecut ziua doar stand si observand. Aveam toata noaptea la dispozitie, inainte sa trebuiasca sa parcurg cei aproape 160 de kilometri pana la St. Christophe, unde trebuia sa ma intalnesc cu Gareth, cameramanul meu, in dimineata urmatoare. Am vazut cativa pesti intrand si iesind dintr-un golf in timpul dupa-amiezii, asa ca odata cu lasarea serii am hotarat sa intind cateva capcane in zona.

In seara aceea, pe masura ce se lasa noaptea, cativa pesti de-a dreptul extraordinari si-au facut aparitia. Erau in stanga, in dreapta si in fata mea, dar nu am reusit sa obtin nici o trasatura. Erau pesti care se hraneau cand m-am trezit, dar

deja se facuse tarziu asa ca am inceput incet sa impachetez pentru a ma pregati pentru urmatoarea etapa a calatoriei mele. O sa revin - cu siguranta o sa revin.

St. Christophe

Calatoria pana la St. Christophe a fost una fara probleme, singura problema fiind ca a durat mai mult decat am anticipat. Intr-un tarziu am ajuns in fata portilor lacului si am fost intampinat de Gareth. Dupa ce am facut schimb de amabilitati am intrat cu masina in complex ca sa dau peste un lac de o culoare absolut de necrezut. Apa avea un aer mai degraba tropical decat frantuzesc.

Era la fel de limpede ca apa plata, iar lumina reflectata de fundul colorat al lacului, dadea apei un efect incredibil. Eram sigur ca o sa-mi faca o deosebita placere sa raman aici pentru cateva zile.

Ca pe multe alte lacuri din Franta, imi rezervasem standul cu cateva saptamani inainte. Asta este un lucru care chiar nu imi place, dar se pare ca asa face toata lumea. Stiam foarte putine lucruri despre St. Christophe, si chiar am avut noroc cu locul ales, desi am fost influentat de Gareth sa aleg un stand cu mult loc si foarte luminos – din motive evidente. Noi

pescarii, caram de obicei o gramada de bagaje, care combinate cu bagajele cameramanului, dubita, bucataria de campanie si o gramada de aparatura pentru filmat si inregistrat – ei bine, ati prins ideea.

In loc sa ne grabim cu instalatul am hotarat sa mergem sa cautam un restaurant. Nu este un lucru usor sa gasesti un restaurant dupa-amiaza in Franta, pentru ca majoritatea sunt inchise. In mod surprinzator, restaurantul la care am ajuns avea acelasi nume ca minunatul lac al ui Gareth, Croix Blanche, casa lui The Hippo, precum si a altor crapi gigantici. Dupa un pranz copios era timpul sa vedem ce putea sa ne ofere lacul.

Prima lansare cu markerul mi-a dezvaluit o adancime aproape constanta de aproximativ 8 metri, din larg si pana la mal. Am lansat intr-o alta directie si lucrurile se prezentau exact la fel. La a treia aruncare am aruncat tare si am fost surprins sa simt plumbul cum atinge mult mai repede fundul. Am verificat adancimea si apa avea in jur de 7 metri. Am lasat markerul acolo unde era si am sarit in barca pentru a examina zona mai indeaproape, inarmat cu un plumb legat cu un fir textil pentru a analiza mai bine substratul.

“Cu patul de nada facut si capcanele pregatite, m-am asezat relaxat pe scaun. Vremea era frumoasa si nu avea nici un rost sa ne grabim cu instalatul cortului.”

Am marcat repede baza si varful pantei si am plasat 2 markere facute din cutii de glug in aceste puncte, lasand cam 10 metri intre ele. Am nadit apoi intr-o linie diagonala folosind o cantitate mai mare de nada la varful si la baza pantei. Nada a fost compusa din credinciosul meu mix de seminte cu aroma de usturoi (Quest Baits Garlic Feast particle mix), precum si o cantitate destul de mare de boiliesuri Liver B8.

Intors inapoi in stand, am tras markerul pana langa baliza de pe varful platoului si am masurat lungimea firului cu un counter – 102m. Era perfect, pentru ca facea aruncarile foarte lejere folosind doar firul P-Line Fluoro Clear de 15lb, fara sa fie nevoie sa folosesc inaintas.

Cu markerul scos din apa am inceput sa fac primele aruncari, asezand cele 4 monturi la distante diferite in zona nadita si folosind prezentari diferite pentru fiecare lanseta. Cu patul de nada facut si capcanele pregatite, m-am asezat relaxat pe scaun. Vremea era frumoasa si nu avea nici un rost sa ne grabim cu instalatul cortului.

Un superb crap comun de pe St. Christophe.

Aceasta metoda (cu nadirea facuta pe o zona extinsa) functioneaza mult mai bine pentru mine decat daca incerc sa nadesc grupat in 3-4 zone diferite. Are, de asemenea, avantajul de a indica adancimea la care pestii prefera sa se hraneasca, si cu momeli prezentate in varful, la mijlocul si la baza pragului, puteam sa stabilesc rapid care prezentare este cea mai eficienta.

Noaptea a trecut fara nici un eveniment si ca de obicei, m-am dat jos din pat pentru a privi primele raze de lumina de la rasarit. Au fost cativa pesti care si-au facut aparitia mult mai departe de locul in care aveam balizele, dar am hotarat sa las totul asa cum era. Eram interesat sa vad cum evolueaza situatia. Eram mai mult decat multumit de locul ales si de cum ma pregatisem, si eram increzator ca pestii se vor aseza la masa daca dadeau peste nada mea.

St. Christophe

Soarele urca din ce in ce mai sus pe cer si daca eram pe un lac din Anglia cu apa relativ mica, mi-as fi pierdut rapid increderea in a avea o trasatura la o momeala de fund. In orice caz, la adancimi de peste 6 metri eram sigur ca pestii inca vor vrea sa ia o gustare, in ciuda cresterii temperaturii.

La 10:30 dimineata prima lanseta de la baza pragului semnala o trasatura, urmata de un dril incredibil, iar eu eram destul de convins ca este un peste mare. Nu am tras de el foarte tare, pentru ca nu stiam cat de rezistente erau buzele crapilor aici; fundul lacului parea sa fie destul de moale in cateva zone, si m-am gandit ca buzele pestilor nu aveau cum sa fie prea tari. La prima vedere pestele parea incredibil. Se zbatea si se intorcea intr-o apa destul de adanca, si parea un pic mai mare decat avea sa se dovedeasca in

final. Cred ca apa l-a facut sa para mai mare. Intr-un tarziu a ajuns in minciog si chiar daca pestele nu era atat de mare pe cat imi imaginasem, nu eram deloc deranjat de asta. Gareth a inceput sa manevreze camera aproape imediat ce am intepat si, datorita limpezimii incredibile a apei, stiam ca reusisem sa filmam un dril spectaculos. Pe cantar salonta a ajuns pana la 12.2 kilograme. Sparsesem gheata.

Chiar inainte de trasatura, pestii pe care ii vazusem facand valuri mai devreme in spatele balizelor incepusera sa se miste incet inspre mine, pana cand au inceput sa isi semnaleze prezenta exact deasupra nadei mele. Era un lucru extraordinar si am reusit sa mai prind inca doi crapi din acel loc, inainte ca pestii sa paraseasca zona. Cred ca cel mai probabil au mancat toata nada, dar am lasat vadul sa se odihneasca pentru cateva ore in cazul in care unul sau doi pesti singuratici ar mai fi fost prin zona.

O salonta de St. Christophe

Standul de la St. Christophe, ca o plaja insorita.

ANGLING LINES

NEW

CARP FISHING HOLIDAYS

2008

Brochure & DVD

OUT
TALK

Why look
elsewhere!

Weekdays until 1pm, Weekends until noon.

08712 004466

www.anglinglines.com

Incredibil de cald

Se facea din ce in ce mai cald si caldura incepea sa devina suparatoare, in ciuda faptului ca ma mutam si incercam sa stau la umbra. Pana la urma s-a facut mult prea cald pentru mine, iar tentatia sa intru in apa era mult prea mare. M-am dezbracat, am luat o palarie mare, m-am asezat langa mal, am umplut palaria cu apa si am inceput sa imi torn apa in cap. Rezultatul a fost incredibil, atat de racoritor si revigorant, dar doar pentru scurt timp. Am iesit din apa si m-am imbracat lejer, dar cu toate astea mi se parea si mai cald decat la inceput. Faptul ca m-am racorit a fost doar o placere de moment. Nimic altceva nu s-a mai intamplat in acea dupa-amiaza, si pe de o parte nu era deloc surprinzator.

Am iesit cu barca si am nadit din nou. Inca o data am facut un pat de seminte cu aroma de usturoi, peste care am presarat boiliesuri Liver B8 de diverse marimi. Am incercat sa pun ceva mai multa nada pentru a incerca sa tin pestii mai mult pe vad in momentul in care ma vor vizita din nou.

Chiar nu mai puteam sa astept ca soarele sa apuna si caldura sa mai scada. Gareth s-a apucat sa faca un gratar si ne-am dat dintr-o data seama ca pana la acea ora nu mancaseram nimic.

In timp ce Gareth se ocupa cu gatitul am asistat la cea mai uimitoare priveliste pe care imi fusese dat sa o vad pana atunci. Stateam pe marginea unei borduri care merge de-a lungul lacului facand o mica dara de umbra, cand am observat un lung sir de furnici

gigantice (gigantice in comparatie cu cele din Anglia) care ieseau din iarba pe partea cealalta a drumului.

Stateam si ma uitam cum linia crestea si crestea si parea ca nu se mai opreste. Au inceput sa marsaluiasca pe drum, venind direct spre mine. I-am aratat privelistea lui Gareth, care s-a uitat peste umar si mi-a zis "Da, se duc la razboi" si apoi si-a continuat treaba.

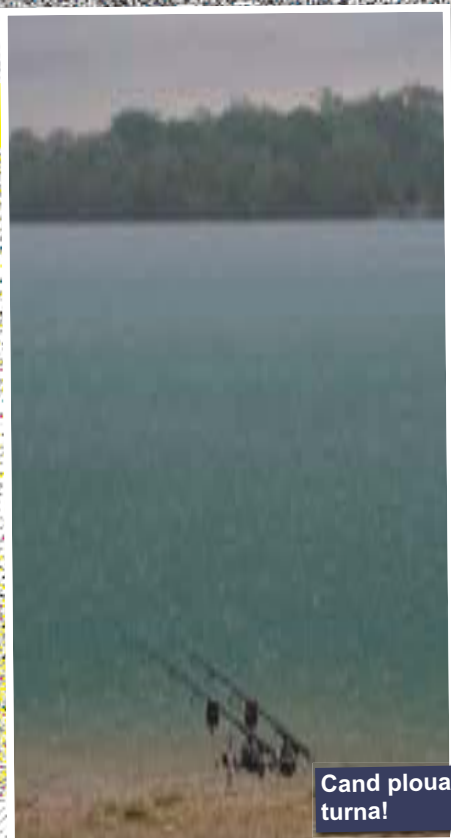
Nu mai asistasem la un astfel de spectacol inainte si am continuat sa privesc cum 'armata' cobora de pe drum in iarba - absolut incredibil. Desigur, zece minute mai tarziu furnicile s-au intors. Nu mi-am dat seama daca erau triumfatoare sau nu, dar spectacolul fusese de-a dreptul incredibil.

Greseli si vreme musonica

Nu s-a intamplat nimic peste noapte, fapt ce mi-a convenit. Prefer sa prind pestii ziua, asa ca in dimineata urmatoare m-am trezit si am inceput sa scrutez apa in asteptarea primei trasaturi a zilei. Pana la 10:30 nu s-a intamplat nimic, s-a

facut 11:30 si tot nimic, apoi intr-un tarziu, la ora pranzului una dintre lansete a plecat, avand ca rezultat un minunat crap comun.

Imi invatasem lectia. Incercarea de a pune mai multa nada nu a dat rezultate. Dupa-amiaza am fost amenintati de niste conditii atmosferice musonice. Vara nu ma incurc sa instalez folia pentru sol cand montez cortul, asa ca m-am trezit curand cu un adevarat rau curgand pe sub mine.

Cand ploaia, turna!

Conditile nu erau tocmai placute, asa ca am profitat de asta si mi-am facut somnul de dupa-amiaza.

Ploaia s-a oprit suficient cat sa mancam cina, inainte ca cerul sa se intunece inca o data si ploaia sa reinceapa. M-am adapostit sub umbrela pentru inceput, dar nu am putut sa adorm pentru ca dormisem dupa-amiaza, asa ca m-am apucat sa citesc.

In dimineata urmatoare ploaia incetase si trasaturile au inceput sa apara aproape la fel ca in prima dimineata cu o succesiune de crapi foarte bataiosi adusi in minciog. Pe la pranz am hotarat sa scot lansetele si sa las vadul sa se odihneasca un pic. Dupa-amiezile anterioare fusesera linistite, asa ca am profitat de ocazie si m-am dus pana la supermarket pentru a face aprovizionarea cu cele necesare, apoi am gasit un restaurant aproape de renumitul Orient si am luat o gustare acolo - fusesem invitati la un gratar in seara

respectiva impreuna cu proprietarii lacului St.

Christophe, Philippe si Marie-Jo

Lavigne. Dupa ce m-am intors am hotarat ca inainte de toate sa nadesc. De data asta am renuntat la balize pentru ca am simtit ca au avut intr-o oarecare masura o influenta negativa asupra pestilor. Toate trasaturile venisera din zonele cele mai departate de balize. Intors in stand am pozitionat toate lansetele pe patul de nada. Aveam repere pe malul opus si elastic pe tamburi, asa ca nu mai aveam nevoie de balize.

Sa vina Monstriei

Zece minute dupa lansare, exact cand vroiam sa ma apuc sa-mi beau cafeaua, o trasatura timida a fost semnalata la lanseta din stanga. Eram exact langa ea, iar cand am intepat am simtit imediat ca era un peste mare. M-am intors catre camera si am spus in gluma "Cred ca am agatat fundul lacului" - apoi a inceput sa ia fir.

Crapul a luat foarte mult fir, iar eu l-am lasat. Stiam ca nu exista zone cu agatatura pe lac asa ca am fost mai mult decat multumit sa il vad cum isi iroseste energia cu o plecare asa de lunga. In cele din urma pestele a ajuns sub varful lansetei mele si acolo a ramas. Pur si simplu nu puteam sa il ridic de pe fund, iar multimea care se adunase intre timp in spatele meu sa ma vada in dril, nu ma ajuta deloc. O scurta aparitie i-a facut pe cativa sa murmure: "E un crap comun imens!" I-am

vazut aripiora dorsala, si da, arata ca un crap comun.

Varianta mai mica a lui "Hippo"...

Inca unul invins si adus in minciog.

Era evident ca pestelui nu ii placea deloc lumina si tot incerca sa se duca la fund. Puteam sa aud murmurul din spatetele meu cat timp am fost in dril, dar pestele era departe de a fi obosit, iar eu trageam de el destul de tare cu lanseta mea Free Spirit Hi 'S' de 3.66m si 3.5 lb. Sunt niste bete foarte flexibile, dar au si o rezerva de putere enorma. Am ignorat comentariile celorlalti si am continuat sa trag de peste atat de tare cat am indraznit, dar si incet atunci cand am crezut de cuviinta. Aveam tot timpul din lume si desi de fiecare data cand pleca ma gandeam ca trebuie sa fie ultima data, pestele nu era obosit.

Pana la urma am reusit sa nu-i mai dau fir si a iesit la suprafata in apa adanca de langa mal. S-a ridicat putin cate putin pana cand am putut sa il vad cum se intoarce si cum da din cap. Enormul crap comun pe care il vazusem initial se transformase intr-o salonta, cu un solz urias pe o parte. Odata iesit la suprafata, dupa alte cateva miscari, am reusit sa il intorc spre minciog. Erau foarte multi pescari in jur, dar am vrut, ca de fiecare data, sa bag singur pestele in minciog. Vedeam foarte clar ca este un peste mare, si orice greseala putea fi facuta doar de mine si nimeni altcineva.

La prima incercare am ridicat minciogul si pestele era inaintea. Ce usurare! Eram sigur ca are peste 22 de kilograme. Reusisem. Un crap de peste 22 de kilograme, prins in direct. A fost foarte greu sa imi adun gandurile datorita numarului mare de privitori care se invarteau pe langa noi. Sunt sigur ca am facut totul automat, am udat salteaua de primire si pe cea de cantarire, si m-am asigurat ca am un vas cu apa pregatita pentru momentul cand ridicam pestele.

Cantarul a afisat o greutate de 24.6 kilograme, iar la inspectia gurii nu am descoperit nici un semn. Era un crap minunat si imi amintesc ca ma uitam la el si ma gandeam ca arata la fel ca pestii din Anglia – nu avea gura masiva, tip Chantecoque.

Cu pestele in sfarsit intre brate in apa, i-am admirat gratia cu care s-a desprins de mainile mele si s-a indreptat incet spre adancuri. Misiune indeplinita – ce puteam sa cer mai mult cand totul fusese filmat?

Gareth si cu mine am mers sa ne alaturam lui Philippe si Marie-Jo la gratar, care a fost de-a dreptul delicios, ca si sampania, si apoi vinul. Pe la jumatatea serii am fost intrerupti de un pescar olandez venit cu un grup de prieteni care pescuiau pe malul opus. Prinsesera un crap de 27,4 kilograme si ne-au intrebat daca putem sa venim sa il fotografiem.

Bineinteles ca am putut. Pe partea cealalta a lacului un crap urias statea pe saltea in fata unei multimi numeroase de privitori. Roy de Wijs din Raamsdonk fusese fericitul pescar care prinsese pestele si pur si simplu isi spulberase vechiul record personal. A avut mari dificultati in a-l ridica si a-l tine pentru poza. M-am oferit sa ii arat care este modalitatea cea mai sigura de a ridica pestele pentru fotografii.

Curand pestele a fost eliberat si toata lumea era fericita. As fi putut sa stau acolo toata noaptea ascultand povestile pescarului olandez, dar stiam ca o lasasem pe Marie-Jo la gratar, asa ca ne-am intors pe partea cealalta a lacului.

Ce zi fusese aceasta! Am fost foarte multumit ca am reusit sa prind pestele de 24.6 kilograme si am fost foarte bucuros ca am reusit sa il vad si pe cel de 27.4 kilograme. Noaptea aceea am adormit cu un mare zambet pe fata.

Mutare

In ziua urmatoare am prins cativa crapi la rand. De fapt a fost cea mai productiva zi din punctul de vedere al numarului crapilor, dar parca lipsea ceva. Gareth a trebuit sa plece pentru ca avea de procesat niste materiale mai vechi, iar eu am hotarat sa risc. Pestii se hraneau bine in fata mea, dar Island Lake imi facea cu ochiul. Aveam un sentiment foarte puternic, ca as fi putut sa prind un alt peste mare si doream sa vad daca as putea sa prind unul pe un lac cu totul diferit de acesta.

Curand toate lucrurile erau puse in masina si am pornit la drum, mergand inspre Vest, inapoi spre Paris. Am ajuns destul de repede si am am facut o plimbare lunga in jurul lacului pentru a-mi alege un loc. Nu vazusem nici un peste, dar locul pe care l-am ales era situat aproape in mijlocul lacului si imi oferea o perspectiva excelenta asupra lacului.

Am descarcat minimul de echipament, luand in considerare posibilitatea de a ma muta, daca se ivea vre o oportunitate. Cerul se intuneca amenintator in timp ce eu imi alegeam locul de campare. Pana la urma norii s-au descatusat din nou si a inceput sa ploua torential exact cand ma pregateam sa nadesc. Am nadit in ploaie si m-am udat pana la piele, pentru ca nu m-am obosit sa iau ceva impermeabil pe mine.

Intr-un tarziu m-am schimbat si m-am asezat pe scaun, in timp ce soarele apunea in spatetele copacilor. Curand au inceput sa se auda zgomote facute de crapi mari, in diverse zone ale lacului. Am stat treaz cat de mult am putut, privind si ascultand. Nu am observat nici un fel de activitate pe patul meu de nada, dar nici nu am vrut sa fac zgomot cat timp crapii erau activi. O sa refac monturile dimineata dupa o noapte de adunat indicii. In cele din urma am adormit in scaun si apoi m-am trezit cu hainele umede din cauza cetii, asa ca m-am bagat in pat.

Bule de aer

Ma ridicasem din nou din pat odata cu primele raze de lumina. A trebuit sa imi impun asta pentru ca nu prea vroiam sa ma dau jos din pat, dar stiam ca trebuie sa schimb tactica. Crapii fusesera foarte activi pe timpul noptii si eram sigur ca se hraneau, dar in zonele nadite nu se intamplase nimic.

Observasem cateva bule de aer aparute la suprafata apei in diverse zone ale lacului, dar nu eram 100% sigur ca sunt produse de crapi. Niste semne mai ciudate, aparute la doar cativa metri de mine m-au facut sa ma duc sa arunc o privire.

Am scos o lanseta, si am inlocuit plumbul de 70 de grame cu unul de 28 de grame. Am pus un boilies Quest Baits Special Crab Plus pe firul de par si, cu o aruncare pe sub mana, am plasat montura deasupra bulelor care intre timp se mutasera putin mai incolo. Apoi am sfaramat cateva boiliesuri si am imprastiat bucatile in locul respectiv. Apoi am stat si am privit. Bulele au continuat sa apara, si pareau sa se inmulteasca. Era un crap, un somn, sau poate o platica? Nu puteam sa spun.

Cateva minute mai tarziu varful lansetei s-a indoit, iar tamburul mulinetei a inceput sa se invarta cu putere, intimp ce eu m-am aplecat inainte si am intepat un peste ce era cu siguranta un crap. Fundul lacului parea sa erupa in locul unde fusese pestele si chiar din primul moment al drilului am fost sigur ca la capatul firului am un crap mare. Drilul a fost spectaculos si

m-am straduit sa tin pestele departe de zonele cu agatatura din fata mea. Crapul parea urias, iar cantitatea de apa pe care a dislocat-o in momentul in care a plecat din nou era de necrezut. Inca mai aud sunetul pe care il facea; mai auzisem doar o singura data sunetul unei cantitati asa de mari de apa miscata de un peste si asta se intamplase cu pestele de 24.6 kg prins pe St. Christophe. Drilul a continuat si ca de obicei, eram ingrijorat de faptul ca foloseam un carlig fara barbata. Trasesem destul de tare de peste, datorita agataturilor prezente in apa si eram, ca intotdeauna, recunoscator actiunii lansetelor Free Spirit, care amortizau foarte bine socurile drilului. Intr-un tarziu am reusit sa aduc pestele la mal si sa il prind in minciog. Lupta de la mal a durat destul de mult, pentru ca

Zona din Island Lake unde am prins crapul de 24kg

pestele se incapatana sa se ingroape in fundul moale. O multime de bule de aer se ridicau la suprafata, de fiecare data cand pestele atingea fundul apei. De fapt, a doua oara cand am reusit sa intrezaresc monstrul cu solzi in apa, avea o parte acoperita de lut. Asta mi-a confirmat ca incercase sa se ingroape.

Curand a inceput sa oboseasca si am reusit sa il intorc in ultimele sale incercari de a mai lua fir. L-am ridicat la suprafata si mi-am dat seama ca sosise momentul. M-am lasat cat de mult am putut pe vine cu minciogul intr-o mana si lanseta arcuita in cealalta. Centimetru cu centimetru se apropia de mine. Puteam sa vad foarte clar carligul agatat in coltul gurii si am trait momente agonizante vazand cum crapul se apropie de minciog si cum trece peste marginea acestuia. L-am ridicat si o bucata de coada era inca pe marginea minciogului. Cu un ultim efort pestele era in minciog. M-am uitat lung la el si un zambet imens mi-a acoperit fata. Aveam un minciog inca un crap, cu siguranta peste 22 de kilograme.

Am pliat plasa minciogului peste crap, lasandu-l sa-si traga sufletul putin, in timp ce analizam situatia. Imi amintesc ca stateam cu pumnii stransi, mi-am arcuit spatele si m-am descatusat strigand un mare "Yessss!".

Am ramas acolo putin uluit. Doi crapi de peste 22 de kilograme pe doua lacuri diferite, in ceva mai mult de doua zile! Dintr-o data am revenit cu picioarele pe pamant. Aveam un crap mare in minciog si eram singur pe lac. Am udat repede salteaua de cantarire si salteaua de primire si am pregatit aparatul foto pentru a putea sa-mi fac poze singur.

Toate fiind pregatite, m-am chinuit un pic cu premiul meu, o superba salonta cu cativa solzi mari imprastiati pe corp. Din nou, mi se parea ca seama foarte mult cu crapii din Anglia. Cantarul s-a oprit fix la 24.5 kilograme. Am facut repede fotografiile si l-am eliberat repede in casa lui de sub apa.

Eram in extaz – un crap de 24.5 kilograme prins literalmente de sub varful lansetei. Si cel mai bun lucru a fost ca eu chiar am simtit ca am prins acel peste. Am vazut bulele de aer si am actionat in consecinta. Am fost foarte multumit de rezultat.

Tot restul diminetii am fost un pic dezorientat, pentru ca nu avusesem timp sa reflectez asupra celei de-a doua capturi. La putin timp dupa ce am eliberat pestele, am mutat celelalte doua lansete, punand plumbi mai usori si incercand sa arunc in zonele unde vedeam bule de aer si curand dupa cel de 24.5 kg au mai venit inca doi, unul de 18.9 kg si o oglinda de 16.3 kg, pana cand pestii au incetat sa se mai hraneasca.

Dupa-amiaza mi-a dat ragazul necesar sa reflectez asupra evenimentelor atat de placute din timpul diminetii. Singurul regret era ca Gareth plecase acasa, asa ca nu am putut filma drilul cu cel de-al doilea peste de peste 24 de kilograme. Intotdeauna am la mine o camera video pentru situatii de genul acesta, si o las sa filmeze cat timp fotografiez pestele; mi se pare ca asta iti ofera o imagine mai reala asupra dimensiunii pestelui atunci cand il ridici in brate. Sunt surprinse unghiuri pe care pozele nu ar putea sa le surprinda niciodata. Cum as putea sa ma plang totusi?

Inapoi pe pamant cu o cazatura

In seara aceea, in timp ce stateam pe marginea patului, ascultand din nou sunetele facute de sariturile pestilor, am fost alertat de ceea ce parea sa fie o trasatura pe lanseta din stanga, si am alergat spre lansete doar ca sa vad hangerul cum se aseaza la loc - era doar un peste care imi agatase violent firul. Stateam langa lansete cand dintr-o data lanseta din dreapta

A treia captura a diminetii, un fabulos crap de 16,3 kg.

a semnalat o trasatura puternica. Lanseta era doar la cativa pasi distanta. Am facut repede doi pasi, picioarele au fugit de sub mine si am aterizat pe partea dreapta, zdrobindu-mi o coasta de cotul drept. Am apucat lanseta si am intepat al patrulea crap mare al zilei. Aveam niste dureri cumplite, si m-am simtit usurat cand pestele a reusit sa scape de carlig la prima tentativa de a lua fir. Am lasat montura in apa, si mi-am palpat coastele cu palma. Ma stradiuam sa respir si m-am intors in pat. Eram in dificultate. Imi rupsesem o coasta in timp ce eram singur, la kilometri intregi de cea mai apropiata localitate, intr-o tara pe care nu o cunosc prea bine. Am reusit sa adorm de cateva ori, rugandu-ma ca pestii sa ma lase in pace - chiar nu eram in stare sa fac fata chinului de a scoate lansetele din apa.

Dimineata a venit si m-am ridicat sa imi beau cafeaua. Tot ce faceam era un chin. M-am asezat in scaun sorbind din cafea, am aruncat o privire in fata mea, si am observat bule de aer iesind din doua locuri, undeva deasupra patului de nada facut cu boiliesuri Liver B8. Ce era evident s-a intamplat si una dintre lansete s-a trezit la viata. M-am indreptat gemand spre lansete si am intepat, dar i-am dat drumul imediat. Durerea era incredibila. Chiar nu aveam nevoie de asta, dar eram agatat de un crap furios. Am strans din dinti si am facut tot posibilul sa il aduc la mal. L-am vazut pentru o clipa in momentul in care a ajuns sub varful lansetei si nu puteam sa cred ce mi se intampla. Doi pesti de peste 24 de kilograme si inca unul care arata de peste 22.

Pestele s-a impotmolit in vegetatia din fata mea, si dupa o perioada care mi s-a parut o eternitate, am reusit sa il scot de acolo, dar doar ca sa-l vad impotmolindu-se din nou in acelasi loc. Am facut tot ce am putut, dar dintr-o data varful lansetei s-a indreptat. Carligul a iesit pana la urma din gura acestui peste cu adevarat extraordinar. Ma hotarasem sa strang imediat ce l-as fi adus pe mal si sa plec acasa cu o zi mai devreme. Nu as fi putut sa ridic pestele; durerea era prea mare. Chiar in acel moment am avut inca o trasatura la una dintre celelalte doua lansete dar pana la urma si acest peste a reusit sa scape. Sunt sigur ca pestii au scapat doar din vina mea. Nu am fost in stare sa conduc drilul asa cum as fi vrut. Am inceput sa strang incet, si nu a fost deloc distractiv, dar cu niste amintiri asa de frumoase adunate in ultima saptamana nu ma puteam abtine sa nu zambesc din cand in cand.

Crapul de 24kg de pe Lake Island. Ce captura!